

drøftet i dette udvalg, fremsættes herved forslag om ændring af loven om børnetilskud m. v.

Lovforslaget er begrundet med, at reglerne om dagpenge efter børnetilskudslovens kapitel 3 ikke i fornødent omfang sikrer moderen mulighed for pasning af barnet og samvær med dette i den første periode af barnets liv. Mange kvinder vil således være afskåret fra dagpenge, fordi de ikke i tilstrækkelig lang tid har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, idet loven gennemfører en skærpelse af kravet til kvindens forudgående beskæftigelse. Dette vil navnlig være tilfældet for unge mødre, der er under uddannelse eller nylig har afsluttet en uddannelse, og for kvinder, der nylig har genoptaget arbejde uden for hjemmet efter en separation eller skilsmisse. Hertil kommer, at dagpengene kun kommer til udbetaling i 14 uger omkring fødslen, og at mange kvinder på grund af karakteren af deres arbejde eller af helbredsmæssige grunde er nødsaget til at udnytte den adgang, der er til at oppebære dagpenge i indtil 8 uger før forventet fødsel, således at der efter fødslen kun vil være 6 uger tilbage af dagpengeperioden.

Under hensyn til, at en familie, i hvilken ægtefællerne lever sammen, har mulighed for at vælge at klare sig for den ene ægtefælles indtægt, således at den anden ægtefælle kan varetage pasningen af barnet, er det rimeligt at give særlige regler for den enlige moder, idet hun ikke har denne valgmulighed. Selv om en kvinde ikke forud for barnets fødsel har haft erhvervsmæssigt arbejde, må det formodes, at hun efter fødslen vil være nødt til at søge sådant arbejde. — — —“

Vedrørende *den under nr. 3 nævnte ændring* bemærkes, at den var en følge af skattefradragets bortfald.

Det fremgik endelig af bemærkningerne til lovforslaget, at udgiften ved dets gennemførelse kunne anslås til 15 mill. kr. årlig. Udgiften skulle dækkes af statskassen med $\frac{8}{10}$, medens resten skulle afholdes af opholdskommunen.

Ministeren for familiens anliggender anførte bl. a. følgende ved lovforslagets fremsættelse:

„Når man skal vurdere, hvor vigtigt det er, at en moder i den første tid af et barns liv selv kan tage sig af det, er der flere hensyn at tage i betragtning. Den lægevidenskabelige og psykologiske sagskundskab skønner, at den nære kontakt i den første tid af barnets liv mellem moder og barn er af størst betydning.

Men på den anden side bør den moder, der selv må tage arbejde uden for hjemmet, næppe være borte fra arbejdet i lang tid, da hun herved risikerer at få en isoleret stilling og få vanskeligt ved senere at indpasses i arbejdsmarkedet. Man bør derfor næppe i almindelighed skabe regler, der i længere tid holder moderen borte fra sit arbejdssted.

Det forslag, jeg her fremsætter, foregiver ikke at være den endelige løsning på spørgsmålet om, hvad man fra samfundets side bør